

XIC/62 7
z polecenia tow. I. Czyrka

Wysłano Członkowi RP, Z-cem, Sekretarzom

Szanowny Panie Przewodniczący,

Dnia 19 I 1982 r. L.dz. KS/79/82

Chciałbym Panu podziękować za pański list, który dotarł do mnie 11 stycznia. Cenię sobie, że w tym trudnym okresie czasu przekazał mi Pan pańską ocenę wydarzeń w Polsce oraz poinformował jakimi celami kieruje się Pan w swym działaniu. Nie trzeba wielu słów, by stwierdzić, że aktualny rozwój sytuacji w pańskim kraju przynosi wielu ludziom u nas dezorientację i obciąża klimat stosunków międzynarodowych. Socjaldemokraci niemieccy i opierający się na nich Rząd Federalny, starali się w ubiegłych tygodniach, jak Panu to zapewne wiadomo, o wyważone stanowisko, zapobiegające zaostreżeniu. W tych staraniach doświadczyliśmy we własnym kraju, ale przede wszystkim ze strony niektórych naszych ważnych sojuszników, nie tylko poparcia. Mimo to jesteśmy jednak zdecydowani utrzymać tą pozycję, jeśli tylko pozwolą nam na to okoliczności obiektywne. Nie zapomnieliśmy szczególnego charakteru stosunków między naszymi obydwojoma krajami. Jednocześnie istnieje potrzeba uzgadniania naszego postępowania z naszymi partnerami zachodnimi.

Dla SPD - dotyczy to także Międzynarodówki Socjalistycznej - sprawa priorytetowa jest obecnie to, aby osoby internowane w pańskim kraju od chwili wprowadzenia stanu wyjątkowego zostały zwolnione, aby związek zawodowy "Solidarność" mógł ponownie podjąć swą działalność i by uchylone zostało prawo wojenne. Systematyczne naruszanie praw człowieka i praw związków zawodowych, niezależnie od tego, gdzie w świecie ma ono miejsce, nie może być dla nas obojętne.

Naszym pilnym życzeniem jest także, by w Polsce ponownie podjęty został narodowy dialog między osobistościami ponoszącymi odpowiedzialność polityczną, przedstawicielami Solidarności i kościoła katolickiego.

Czołowi przedstawiciele Międzynarodówki Socjalistycznej wystosowali 29 grudnia w Paryżu apel do wszystkich ponoszących odpowiedzialność, by kryzysu w Polsce nie wykorzystywano jako pretekstu do zmniejszenia wysiłków na rzecz odprężenia i rozbrojenia. Obserwujemy z wielką troską, że aktualne wydarzenia niosą znaczne ryzyko dla kontynuacji tej polityki odprężenia i współpracy, która właśnie dla naszych obydwo narodów posiada tak centralne znaczenie. Niewątpliwie stąd wynika dodatkowa ogromna odpowiedzialność, jaka spada na pańskie barki.

./.

Nasza sympatia odnosi się do całego narodu polskiego, którego pomyślność i przyszłość mają i będą mieć dla Europy najwyższe znaczenie. Polska musi znaleźć swą własną drogę, drogę, która zostanie przyjęta przez ludzi i będzie odpowiadać zasadom wspólnie ustalonym w Akcie Kończowym z Helsinek. Jeśli będziemy mogli udzielić przy tym praktycznej pomocy, to z pewnością nie zabraknie tutaj gotowości ze strony osób odpowiedzialnych jak i obywateli w moim kraju.

Z wysokim poważaniem

/-/ Willy Brandt